

dommene bliver mere værd, kan jeg ikke se noget forkert i, tværtimod.

Den megen ballade i forbindelse med den seneste ejendomsvurdering har måske givet indtryk af, at den effektive beskatning af ejerboligen i de senere år er vokset. Det modsatte er faktisk tilfældet, og det er også værd at holde sig efterretteligt.

Sænkningen af lejeværdisatserne har medført en reduktion af den effektive beskatning af ejerboligen, og på trods af at stigende ejendomspriser løfter provenuet for lejeværdien og ejendomsskatterne i vejret, så er ejendomsskatternes andel af de samlede skatteindtægter meget lav i Danmark. Den udgør kun godt 2 pct. af alle skatter og afgifter. Sammenligner man med skattebelastningen af fast ejendom i andre lande, så har medlemmerne af de danske grund-ejerforeninger meget at glæde sig over.

De værdistigninger, som boligejerne har oplevet, og som er kommet til udtryk i 20. almindelige vurdering og årsreguleringen pr. 1. januar 1997, har således alene medført, at skatten af overskud af ejerboliger, dvs. lejeværdien fratrukket standardfradraget, er steget med 300 mio. kr. fra 1995 til 1996 og med 500 mio. kr. fra 1996 til 1997, således at overskud af egen bolig bidrager med 6,5 mia. kr. Selv efter denne stigning er provenuet væsentligt under niveauet før skattereformen. Det skal ses i lyset af, at regeringens politik har skabt formueforøgelser hos boligejerne på ca. 200 mia. kr. siden den 19. almindelige vurdering pr. 1. januar 1992.

Jeg synes også, det er værd at konstatere, at skatten af lejeværdien for den almindelige boligejers almindelige hus i 1997 er ca. 700 kr. lavere end i 1992, selv om ejendomsværdierne er steget med ca. 30 pct.

I øvrigt kan jeg oplyse, at forslagene som minimum vil koste 800 mio. kr., og jeg vil da gerne høre, hvor dette beløb skal komme fra. Det har vi været inde på tidligere i dag, men spørgsmålet trænger sig selvfølgelig på, hver gang man kommer og foreslår nedsættelser af disse skatter.

Hvis jeg skal opsummere situationen, så må jeg desværre sige, at det for mig at se er kendetegnende for den debat, der har været ført om lejeværdien, at de positive resultater af regeringens politik for enhver pris skal søges nedgjort og vendt til noget negativt, og at der stilles populistiske forslag, som står i skærende kontrast til en ansvarlig finanspolitik, som regeringen ønsker at følge.

Og jeg må desværre sige, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Jens Peter Vernersen (S):

Som det fremgår af beslutningsforslaget, er der tale om en genfremstættelse af beslutningsforslag nr. B 46 fra folketingsåret 1995-96.

Fremskridtspartiet gentager i bemærkningerne til lovforslaget de synspunkter, der blev fremført den 1. december 1995. Fremskridtspartiet ønsker en neutralisering af lejeværdien.

Med en sådan neutralisering vil Socialdemokratiet komme længere væk fra målet: overskud på de offentlige finanser og dermed på sigt afvikling af statens gæld. Det ønsker Socialdemokratiet ikke at bidrage til. Derfor afviser vi forslaget. I Socialdemokratiet ønsker vi derimod at bidrage til, at de overskud, vi kan fremskaffe på de offentlige finanser, bruges til at nedbringe statens gæld. Det mål har vi sat os, det arbejder vi efter.

Derfor betragter vi det fremsatte forslag som et uansvarligt angreb på den økonomiske politik, der har haft så stor succes i Danmark de seneste år. Men oppositionen er altså klar til at gå så vidt, at man vil foretage et sådant angreb.

Boligmarkedet har i øvrigt gennem lange perioder været genstand for megen debat. I rapporten fra Udvalget om Personbeskatning II fra oktober 1992 – det udvalg var nedsat af den tidligere skatteminister under den borgerlige regering – kan man læse, hvilke overvejelser udvalget har gjort sig. Det fremgår, at en lavere værdi af rentefradraget får husene til at falde i pris, og at en højere værdi får huspriserne til at stige. Bortfald af lejeværdi svarer til en højere værdi af rentefradraget. Markedet vil reagere, huspriserne vil stige ud over de prisstigninger, vi har set.

Husene vil altid have den pris, som køberne kan betale. Derfor får købere af huse ingen fordele af det forslag, der her er fremsat. Der er ikke brug for ustabilitet omkring boligsektoren. Der er heller ikke brug for vidtløftige forslag, som landet ikke har råd til at indfri, uden at der skæres i det velfærdssamfund, som boligejerne også ønsker at gøre brug af.

Peter Brixtofte (V):

Nu har vi haft en meget lang debat, og jeg har ikke tænkt mig at gentage de samme principielle synspunkter, som er blevet nævnt mange gange i de forrige timer. Jeg vil bare anbefale forslaget.

Hvis ikke det gennemføres, kommer der skat-testigninger for folk, der har egen bolig. De skal